

Parochies Linkeroever

GEROEPEN TOT EEUWIG LEVEN

Eucharistieviering bij een uitvaart

Begin van de viering

*We staan recht, als onze overledene wordt binnengedragen.
Ondertussen zingen wij de intredezang.*

We plaatsen de overledene vooraan in de kerk, temidden van familie en vrienden. De priester spreekt een woord van welkom uit.

Gebed om hulp en ontferming door de lector

L: ...

Voorzang: Heer, ontferm U.

Allen: Heer, ontferm U.

L: ...

Voorzang: Christus, ontferm U.

Allen: Christus, ontferm U.

L: ...

Voorzang: Heer, ontferm U.

Allen: Heer, ontferm U.

Openingsgebed door de priester

Eerste lezing

We worden uitgenodigd om stil te staan bij leven en dood van mensen.

Zang of muziek

Evangelielezing door de priester

We luisteren naar woorden van Jezus, zoals ze ons door de evangelisten werden doorgegeven. Hierna volgt een korte duiding van deze teksten.

De priester besluit: Dit is het woord van de Heer.

Allen: Wij danken God.

Voorbede *door de lector*

Wij bidden voor onze overledene en voor onszelf. Wij beantwoorden iedere voorbede met:

Wij bidden U, verhoor ons Heer.

of (gezongen)

**Kyrie eleison, wees met ons begaan,
doe ons weer verrijzen uit de dood vandaan.**

Offergang

Wij brengen een groet aan onze overledene. Daarna leggen we even de rechterhand op het kruis dat de priester ons aanreikt.

Zang of muziek tijdens de offergang

Bereiding van de gaven

De priester zet brood en wijn klaar op de altaartafel.

P: Bid broeders en zusters, ...

**Allen: Moge de Heer dit offer uit uw handen aannemen,
tot lof en eer van Zijn naam,
tot welzijn van ons en van heel Zijn Heilige Kerk.**

Gebed over de gaven *door de priester*

Dank- en tafelgebed

P: De Heer zal bij u zijn.

Allen: De Heer zal U bewaren.

P: Verheft uw hart.

Allen: Wij zijn met ons hart bij de Heer.

P: Brengen wij dank aan de Heer onze God.

Allen: Hij is onze dankbaarheid waardig.

Onze Vader

**Onze Vader,
die in de hemelen zijt,
geheiligt zij Uw Naam,
Uw Rijk kome,
Uw wil geschiede op aarde als in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood.
En vergeef ons onze schulden,
gelijk ook wij vergeven aan onze schuldenaren.
En leid ons niet in bekoring,
maar verlos ons van het kwade.
Want van U is het koninkrijk
en de kracht en de heerlijkheid
in eeuwigheid. Amen.**

Vredewens

*Jezus' vrede wordt ons toegewenst opdat wij die vrede in ons hart
zouden bewaren en uitdragen naar wie het het meest nodig heeft.*

P: Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld, (2x)

Allen: Ontferm U over ons.

P: Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld,

Allen: Geef ons de vrede.

Brood wordt gedeeld

P: Zalig wij, die genodigd zijn aan de maaltijd van de Heer.
Zie het Lam Gods, dat de zonden van de wereld wegneemt.
**Allen: Heer, ik ben niet waardig, dat Gij tot mij komt,
Maar spreek en ik zal gezond worden.**

Hierna nodigt de priester hen die willen te communie gaan, uit om naar voor te komen. Tijdens de communie speelt het orgel of wordt een lied gezongen.

Slotgebed door de priester

Afscheidsgebeden

Wij scharen ons rond onze overledene en in ons aller naam bidt de priester. Hierna wordt de kist of de urne met doopwater besprenkeld om te herinneren aan het doopsel, waardoor deze mens op een bijzondere wijze werd verbonden met God, ons aller Vader. Daarna volgt eventueel de bewieroking, als teken van respect voor deze mens, die ons zo dierbaar blijft..

Slot van de viering

De priester besluit met de zending en de zegen. Wanneer onze overledene wordt buitengedragen, staan we allen recht. Ondertussen wordt er gezongen of is er muziek.

DANK- EN TAFELGEBEDEN

Dank- en tafelgebed nr. 1

Priester: Heer, onze God, in pijn en verdriet noemen wij aarzelend uw naam. Wij weten dat Gij een God van leven zijt, ook voor hen die sterven. We geloven dat het verhaal van Jezus, de Christus, ook ons verhaal zal zijn. Hij is het die het gezicht en de houding van God zelf had: een trouwe God in goede en kwade dagen. Zo heeft Hij, de vriend van mensen, in vreugde en lijden, bij onbegrip en onmenselijkheid, het geloof trouw bewaard. In dit geloof en vertrouwen verbonden met zovelen, willen wij U loven en prijzen:

***Allen: Heilig, heilig, heilig de Heer,
de God der hemelse machten,
vol zijn hemel en aarde van Uw heerlijkheid.
Hosanna in den hoge.
Gezegend Hij die komt in de naam des Heren.
Hosanna in den hoge.***

P: Als we hier samen zijn rond N., vinden we bijna geen woorden. Wij hebben alleen maar tekenen om het diepste van wat liefde doet, uit te drukken. Zo heeft ook Jezus, met de dood voor ogen heel zijn leven en sterven samengevat in een teken dat ons bewaard gebleven is.

(wij staan recht)

P: Hij nam brood in zijn handen, Hij dankte God zijn Vader, Hij brak het brood en verdeelde het onder zijn vrienden met de woorden: neem en eet, dit is Mijn lichaam voor u. Word zoals Ik ben, gebroken brood. Blijf dit doen opdat mensen zouden kunnen leven.

P: Na de maaltijd nam Hij ook de beker in zijn handen. Ook nu dankte Hij God zijn Vader om alle goedheid en sprak: neem en drink hiervan, dit is Mijn bloed. Dit is de beker van het nieuwe verbond, verzoening en vrede. Als gij van deze beker drinkt, denk dan aan Mij en aan allen die u dierbaar zijn.

***Allen:* Dit willen we blijven doen, gedeeld brood zijn voor elkaar, wijn tot troost en verzoening, om te gedenken hoe wij verbonden blijven tot over de grenzen van dit leven.**

(wij gaan terug zitten)

P: Daarom, Heer onze God, klampen wij ons vast aan dit geloof. Jezus heeft immers gezegd: “Wie in Mij gelooft, zal leven, ook al is Hij gestorven”. N., die we zo graag in ons midden hadden bewaard, vertrouwen wij nu toe aan uw goedheid. Haar/zijn leven was goed en rijk gevuld. Velen hebben er mogen in delen. Haar/zijn leven kende ook pijn en tranen. Moge zij/hij geheeld worden bij U. Over de grenzen van dit leven zult Gij h. tot voltooiing brengen.

Lector: Vandaag gedenken we allen die vóór ons geleefd hebben. Mogen zij herleven in uw vrede. We bidden ook voor allen die omwille van het verlies van iemand die hen dierbaar is, leven met verdriet. Wees hen nabij, wanneer zij niet meer weten hoe het verder moet.

P: Gij, die een God van leven en bevrijding zijt, zend uw Geest over allen die in liefde en goedheid willen leven met elkaar.

***Allen:* Dit willen we blijven doen, gedeeld brood zijn voor elkaar, wijn tot troost en verzoening, om te gedenken hoe wij verbonden blijven tot over de grenzen van dit leven. Amen.**

We bidden samen het Onze Vader op blz. 5.

Dank- en tafelgebed nr. 2

Priester: God, uw naam roepen wij aan, nu wij dolen in de duisternis van pijn en onmacht. Gij zegt dat ons zoeken en tasten niet uitzichtloos is. Op U kunnen wij vertrouwen.

**Allen: Naar U gaat mijn verlangen, Heer.
Heer, mijn God, ik ben zeker van U.**

P: God, wij danken U voor de tijd dat wij samen waren met N., voor het tedere gebaar, de zoen, het knipoogje, de lach, voor alles waaraan wij vreugde beleefden.

Allen: Naar U gaat mijn verlangen ...

P: God, Gij hebt U getoond in Jezus, die vereerd en herkend werd, maar ook bespot en miskend. Hij roept ons op om elkaar te troosten en te bemoedigen, om barmhartig en mild te zijn voor elkaar en voor verdrukte en geminachte mensen.

Allen: Naar U gaat mijn verlangen ...

P: Nu het donker is om ons heen, nu angst en twijfel ons overvallen, willen wij ons met U verbonden weten, U loven en prijzen met deze woorden:

**Allen: Heilig, heilig, heilig de Heer,
De God der hemelse machten,
Vol zijn hemel en aarde van uw heerlijkheid.
Hosanna in den hoge.
Gezegend Hij die komt in de naam des Heren.
Hosanna in den hoge.**

P: Jezus droomde van een liefdevolle wereld voor ieder van ons. Maar Hij wist ook dat zijn leven op het spel stond en dat Hij doorheen het donker van de dood moest, verlaten van alles en iedereen.

(wij staan recht)

P: Die laatste avond nam Hij brood in zijn handen en wendde zich tot U, zijn Vader, sprak de zegen uit, brak het en deelde het rond met de woorden: neem en eet hiervan. Dit is mijn lichaam, mijn leven, voor jullie gebroken, aan jullie gegeven.

P: Hij nam ook de beker, bad opnieuw het dankgebed en gaf hem rond terwijl Hij zei: drink allen hiervan, mijn bloed, mijn leven, aan jullie te drinken gegeven.

***Allen:* God is niet ver, dit is zijn verbond met mensen, altijd opnieuw. Dat is sterker dan de dood. Moge het teken dat wij hier stelden, werkelijkheid worden in ons dagelijks leven.**

(wij gaan terug zitten)

P: Dit vragen wij voor allen die naast ons in het leven staan, die iets inbrengen tegen de stroom van hebben en zijn, die mensen opvangen met warme aandacht en zorg, die woorden van bemoediging en troost spreken.

***Allen:* Zo komt het rijk van God op aarde, in een gemeenschap waarin vreugde en verdriet samen gedeeld en gedragen worden, met mensen die krachtig en vindingrijk genoeg zijn om voor anderen zo goed als God te zijn.**

P: Wij bidden ook voor hen die gestorven zijn, in het bijzonder voor N. Dat God zijn liefde als een mantel om haar/hem mag slaan. Dat N. God mag leren kennen als een barmhartige Vader, bij wie zij/hij eindelijk tot rust komt en voor altijd thuis mag zijn.

***Allen:* God, het delen van verdriet is de mooiste manier om het te verwerken, om het een plaats te geven in ons leven. Schenk ons daarom de Geest, die Jezus bezielde en maak ons tot mensen die ontzien wat kwijnt, die behoeden wat kwetsbaar is. Laat ons niet in twijfel vervallen. Open de toekomst, geef weer zin aan ons leven. Dan wordt uw naam geprezen, gisteren, vandaag en morgen tot in de eeuwen der eeuwen. Amen.**

We bidden samen het Onze Vader op blz. 5.

Dank- en tafelgebed nr. 3

Priester: Zie de desem van kostbare herinneringen en de vele smaken van verdriet, die ons bestaan doordringen, God. Zie het intense licht van de liefde en de donkere schaduw van de dood, waarin wij staan. Zie het geluk, dat ons doet openbloeien, zie de pijn en het gemis, die ons bedroeven. Aan die fijne halmen van leven, liefde en geluk houden wij vast. Doorheen alles.

P: Doorheen alles keren wij ook naar U, Gij, Moeder en Vader van mensen. Want ‘moeder en vader’ zeggen, is kwetsbaar mogen zijn en dankbaar denken aan wat ons gegeven is: het leven, dat van U komt, de liefde, die verbindt, geluk, dat doet verlangen naar eeuwigheid. Daarom kunnen wij U noemen:

***Allen:* Heilig en groot.
Een God, die aan alles voorafgaat,
een God, die alles volbrengt.
De volheid van hemel en aarde
zijn uw heerlijkheid.
Geheilgd zij uw naam.
Geheilgd Hij die gekomen is
om in uw naam bij ons te zijn.**

P: Wij danken U om Hem, Jezus van Nazareth, gekomen om lief te hebben, trouw aan zichzelf, aan het leven en aan U.

***Allen:* Wij danken U om Hem, gekomen om naast ons te staan en niet méér te zijn dan wij: een mens van vlees en bloed.**

P: Beproefd, gekwetst, gebroken, dat werd Hij, God. Toch toonde Hij dat zijn leven en zijn lijden niet zinloos was door de manier waarop Hij die weg ging, overgegeven aan mensen, vasthoudend aan de liefde. Liefde, die sterker is dan de dood.

(wij staan recht)

P: Daarom riep Hij zijn vrienden samen op die laatste avond. Hij sprak woorden van dank. Hij nam brood als teken van leven. Hij verdeelde het en zei: ziehier, Ikzelf, als dagelijks brood gebroken. Neem dit aan.

P: En op dezelfde wijze nam Hij de beker met wijn. Opnieuw dankend herhaalde Hij het gebaar en zei: drink van deze beker, teken van het verbond waarin Ik sta, teken van het verbond dat God verlangt met u allen. Neem het aan. En leef, zoals Ik u heb voorgedaan.

(wij gaan terug zitten)

P: Omdat zijn overgave zo volkomen was, konden lijden en dood zijn leven niet uitwissen. Gij God, hebt zijn menselijke pijn gevoeld en Hem met tederheid en liefde opgericht, zoals een vader en een moeder met hun kind zouden doen. Gij hebt de herinnering aan Hem in onze ziel gebeiteld, als een trooster, een gezondene, die leeft en leven geeft aan allen die liefhebben.

Allen: Daarom houden wij in gedachten wie Hij in deze wereld is geweest. Wij nemen zijn woorden in de mond als brood en hoop om van te leven.

P: Wij bidden U, God, omwille van Hem, dat zijn Geest mag blijven spreken, dat liefde ons steeds sterker maakt, dat wij mogen voelen dat een mens veel meer is dan wij zien.

Allen: Wij bidden dat wij het leven verder kunnen doorgeven, dat de namen van wie gestorven zijn, niet vergeten of verzwegen worden, dat zij allen thuis mogen zijn bij U en dat wijzelf ook onze weg ten einde durven gaan.

P: Want Gij zijt toekomst en houvast, God. Diegene tot wie wij durven bidden: **Onze Vader ...**

We bidden samen het Onze Vader op blz. 5.

Dank- en tafelgebed nr. 4

Priester: God, meer dan wie ook hebt Gij ons gewild. Uw droom hebt Gij in ons gelegd. Soms is het leven groots en mooi. Soms zijn wij machteloos en kwetsbaar zoals nu. Naar wie anders dan naar U zouden wij opzien. In onze diepste herinnering zijt Gij de liefde waarmee alles begint. Gij zijt onze verte, de hunker en hoop die ons gaande houdt, tot over de dood.

Allen: Als Gij voor ons die God wilt zijn, in wiens handen niets verloren gaat, dan zal geen zaad in de aarde gezaaid, geen brood gebroken worden en geen stem tot U roepen, of het zal betekenis hebben voor U. Geen mens die droefheid kent, die eenzaam is en sterft, of Gij herinnert U zijn naam.

P: Want meer dan dat hebt Gij gedaan voor Jezus, de man van Nazareth, die liefde was voor allen, zozeer dat stommen woorden vonden, gekwetsten hun leed vergaten en blinden schoonheid konden zien. Verdriet en onrecht nam Hij op zijn schouders. En Hij werd daarom gedood.

(wij staan recht)

P: Naar U, zijn Vader, heeft Hij opgekeken en U gedankt die laatste avond, tezamen met zijn vrienden.

P: Toen heeft Hij brood genomen en gedeeld met hen, terwijl Hij zei: dit brood, mijn lichaam wordt voor u gebroken en gegeven. Neem en eet ervan.

P: Daarna nam Hij de beker met wijn om hen die te geven, terwijl Hij zei: deze wijn, mijn liefde, bezegeld met mijn bloed is teken van Gods verbond met u. Drink er daarom samen van. Blijf u dit herinneren. En leef zoals Ik u getoond heb.

(wij gaan terug zitten)

P: Zijn stem hebt Gij gehoord, God, zijn liefde gezien, zijn pijn gevoeld en zijn gebed beantwoord. Gij hebt gedaan wat Hij geloofde. En hebt zijn woorden tot de uwe gemaakt. Gij hebt het licht in Hem niet laten doven, maar rondgestrooid in duizend, duizend ogen. Zijn dood werd een begin voor ons. Zijn weg, een weg zoals de onze. En toch, ontegensprekelijk, een weg van hoop.

Allen: Bewaar zijn kracht in ons. Wij zullen de stilte doorstaan en de beklemmende leegte. Wij zullen doen wat Hij zou doen: opstaan om verder te leven. Om warmte te bieden. Om niemand achter te laten. Om door te geven wat wij zelf gekregen hebben. Om te gedenken wie mensen voor ons geworden zijn. Wij zullen elkaar herinneren aan Jezus, onze Broeder. En aan U, die onze Vader zijt.

We bidden samen het Onze Vader op blz. 5.

Dank- en tafelgebed nr. 5

Priester: God van alle tijden en alle mensen, Gij die er zijt waar wij niet kunnen komen, noch met ons begrip, noch met ons gevoel; Gij die er zijt, als alles donker wordt en wij vergeefs op elkaar zijn aangewezen; Gij die er zijt om uit het niets en uit de leegte leven en toekomst te scheppen, wij danken U omdat Gij het in dit uur niet opgeeft met ons, omdat Gij ons nabij blijft in Jezus Christus.

Allen: Door lijden en dood is Hij zelf de weg van elke mens gegaan, maar aan de einder heeft Hij U ontmoet en hebt Gij Hem tot nieuw leven gewekt. Zo is Hij onze kracht en onze hoop geworden.

P: In zijn Geest vertrouwen wij ons U toe, leggen onze pijn en ons gemis in uw handen en zingen met eeuwenoude woorden dit loflied van hemel en aarde:

Allen: Heilig, heilig, heilig de Heer,
de God der hemelse machten,
vol zijn hemel en aarde van uw heerlijkheid.
Hosanna in den hoge.
Gezegend Hij die komt in de naam des Heren.
Hosanna in den hoge.

P: God, die wij Vader mogen noemen, omdat Gij niemand laat verloren gaan, laat ons niet achter met het raadsel van de dood, ten prooi aan onbegrip en wanhoop.

Lector: Zie ons, verweesd rondom deze tafel, zoals Jezus en zijn vrienden, in de laatste nacht van hun samenzijn. Hij wist elk verdriet en elke pijn om te buigen tot levensmoed en weerbaarheid. Hij vond de kracht in U om mensen grenzeloos te beminnen en terwille daarvan zijn lijden te doorstaan.

(wij staan recht)

P: Tijdens de maaltijd heeft Hij brood genomen, teken van leven en groeikracht, om het met ons te delen. In dat gebaar legde Hij Zichzelf als een gave aan ons.

Hij zegende het brood, brak het en deelde het uit met de woorden: neem en eet allen hiervan, dit voedsel wil Ik voor U zijn, mijn lichaam, mijn ziel, voor u gebroken en gegeven.

P: Toen nam Hij ook de beker met wijn, teken van verzadiging en troost, zegende hem en gaf hem zijn vrienden te drinken met de woorden: neem ook deze beker en drink er allen uit, want zo zal Ik mijn bloed voor u vergieten, tot een nieuw verbond voor altijd, dat alle kwaad overwint, elke zonde vergeeft en iedere dood overstijgt. Doe dit altijd weer om Mij te gedenken.

(wij gaan terug zitten)

P: Wij herinneren ons dit gebaar, Heer God, vooral nu wij getroffen zijn door het heengaan van onze geliefde N. De woorden van Jezus klinken ons troostend in de oren. Door zijn teken van verbondenheid is Hij hier onder ons aanwezig. Laat Hem ook de redder en de toevlucht zijn van N., die in Hem gedoopt is en op Hem zijn/haar vertrouwen heeft gesteld.

Allen: Dan zal door Hem, met Hem en in Hem uw naam geprezen zijn, Heer onze God, algoede Vader, in de kring van heel uw kerkgemeenschap en in eenheid met de Heilige Geest, hier en nu en tot in eeuwigheid. Amen.

We bidden samen het Onze Vader op blz. 5.

LIEDEREN

1. Requiem

Requiem aeternam dona eis, Domine.

Et lux perpetua luceat eis.

Te decet hymnus, Deus, in Sion,
et Tibi reddetur votum in Ierusalem.

Exaudi orationem meam,
ad te omnis caro veniet. **Requiem ...**

*Geef rust o Heer, geef uw vrede aan de doden,
en dat het eeuwig licht der heerlijkheid over allen schijnen moge.
U komt de lofzang toe, o Heer in Sion, aan U het offer in Jeruzalem.
Verhoor ons smeken, Heer, want alle leven keert tot U terug.
Geef rust o Heer, geef uw vrede aan de doden,
en dat het eeuwig licht der heerlijkheid over allen schijnen moge.*

2. Midden in de dood

Midden in de dood zijn wij in het leven,
want Eén breekt het brood om met ons te leven
midden in de dood.

Dood is in ons bloed, dood vóór onze ogen,
maar Hij geeft ons moed, dat wij leven mogen
met de dood in 't bloed.

Dat wij uit de dood opstaan om te leven,
etend van het brood, dat Hij heeft gegeven
midden in de dood.

Lamp voor onze voet, licht voor onze ogen,
geef ons levensmoed met de dood voor ogen,
met de dood in 't bloed.

3. Roept God een mens tot leven

Roept God een mens tot leven, wie weet waarom en hoe,
hij moet zichzelf prijsgeven, hij leeft ten dode toe.

Wij werden nieuw geboren, toen de mens Jezus kwam,
die als een slaaf de zonde der wereld op zich nam.

Wie Jezus' kelk wil drinken, zijn dood wil ondergaan,
zal in de dood verzinken en uit die dood opstaan.

Hij zal zijn leven geven, hij maakt zichzelf tot brood,
hij sterft en and'ren leven, hij overleeft de dood.

4. Herinner U de namen, God (afscheidslied)

Herinner U de namen, God, van wie gestorven zijn,
hun vreugde en hun levenslot, hun werken en hun pijn.
**Temidden van hun dood zijt Gij als licht voorbijgegaan,
en sinds die ochtend leven zij, ontwaakt en opgestaan.**

Door nacht en ontij gaan ze heen en nergens wijst een ster,
de aarde is zo koud als steen, de levenden zijn ver.
Maar midden in de dood zijt Gij ...

En aan het eind der wegen ligt het huis van brood en wijn,
daar staat een tafel aangericht, daar zal geen dood meer zijn.
Want midden in de dood zijt Gij ...

5. Het mensenvolk, dat in het duister leeft

Het mensenvolk, dat in het duister leeft,
zal eenmaal een groot licht aanschouwen,
er is een God, die ons geroepen heeft,
er is een woord, dat wij vertrouwen.
Door de wolken zal Hij breken,
uit de heem'len zal Hij spreken.
Stem van God, die ons geroepen heeft,
o woord van God, dat wij vertrouwen.

De stem van God was in de dood verstomd.
O Heer, belijd ons voor uw Vader.
De Zoon van God lag in de dode grond.
O Heer, belijd ons voor uw Vader.
Door de mensen dood gezwezen,
heeft Hij macht van God gekregen.
Woord van God, Gij zijt ons nieuw verbond.
O Heer, belijd ons voor de Vader.

Het mensenvolk moet in het duister zijn,
maar in Gods woord is licht en leven.
De harde aarde zal ons leven zijn,
want God heeft ons zijn woord gegeven.
Stem van God, roep onze namen,
roep ons uit de dood te zamen.
Op uw woord zullen wij eeuwig zijn.
Schenk ons uw licht, uw leven. Amen.

6. Wie zijn taak als mens vervulde

**Wie zijn taak als mens vervulde in dit leven,
hem zal God zijn vriendschap en zijn liefde geven.**

Het leven is een tocht doorheen de dagen
en naar Jezus' geest ten dienste staan.
Het is het wel en wee van medemensen dragen,
stervend leven als de korrel van het graan. **Wie zijn ...**

“Al wie in Mij gelooft, zal eeuwig leven!”
hebben wij van U, o Heer, gehoord.
Wij hopen op uw groot erbarmen en vergeven,
wij vertrouwen op uw eeuwig godd'lijk woord. **Wie zijn ...**

Wij rouwen om de mens die wij verloren,
niemand kent ons diep en groot verdriet.
Maar in zijn goedheid zal de Heer ons wel verhoren:
Hij verlaat in 't uur van nood de zijnen niet. **Wie zijn ...**

7. Gestorven graan

Gestorven graan wordt brood.
Geperste druiven wijn van vreugd',
zo gaat doorheen de dood
wat blijven zal en reeds verheugt.
Een mens moet leren sterven
om leven te beërven.

De mensen die bestaan
zijn blijdschap na geboortepijn:
God noemt hen bij de naam,
bekend, geliefd door God te zijn
en altijd voort te leven
en sterven is maar even.

Wij zullen voor elkaar
de aarde en de hemel zijn,
daarom is dit gebaar:
gebroken brood, gedronken wijn,
een overvloed van leven,
een teken ons gegeven.

8. Als God ons thuis brengt

**Als God ons thuis brengt uit onze ballingschap,
dat zal een droom zijn.**

**Als God ons thuis brengt uit onze ballingschap,
dat zal een droom zijn.**

Wij zullen zingen, lachen, gelukkig zijn,
dan zegt de wereld: “Hun God doet wonderen”.
Ja, Gij doet wonderen, God in ons midden,
Gij onze vreugde. **Als God ons ...**

Breng ons dan thuis, keer ons tot leven,
zoals rivieren in de woestijn
die als de regen valt, opnieuw gaan stromen.
Wie zaait in droefheid zal oogsten in vreugde,
een mens gaat zijn weg en zaait onder tranen.
Zingende keert hij terug met zijn schoven. **Als God ons ...**

9. Stil maar, wacht maar

Nu gaan de bloemen nog dood, nu gaat de zon nog onder,
nooit gebeurt er een wonder, niemand kan zonder brood.

**Stil maar, wacht maar, alles wordt nieuw,
de hemel en de aarde (2 x).**

Daar is geen dorst of verdriet. Daar zal God ons omgeven.
Daar is gelukkig leven. En het eindigt niet.

Stil maar...

Zing voor de eeuwige dag. Zing voor zijn komst en zeg: amen.
Zing voor de Heer die ons samen, daar al van eeuwigheid zag.

Stil maar...

10. Niets gaat verloren

Niets gaat verloren van wat God ons gegeven heeft.

Wij hoeven niet te treuren
zoals zij die onze hoop niet delen,
want wij geloven dat deze mens,
die ons zo nabij was,
voor altijd met de Heer zal samen zijn. **Niets gaat ...**

Dit zegt Jezus de Heer:
Ik ben de verrijzenis en het leven.
Wie in Mij gelooft, al is hij ook gestorven,
hij zal niet sterven,
niet voorgoed verloren gaan. **Niets gaat ...**

Dit is de wil van de Vader:
dat Ik niets laat verloren gaan
van wat Hij Mij in handen heeft gegeven
maar dat Ik alles weer verrijzen doe. **Niets gaat ...**

11. Heer Jezus, die ons hebt beloofd

Heer Jezus, die ons hebt beloofd
dat ieder die in U gelooft,
niet sterven zal in eeuwigheid
en die een plaats ons hebt bereid.

Gij zijt door dood en smart gegaan
maar zegepralend opgestaan.
Laat hen, die deelden in Uw pijn
ook eens met U verzezen zijn.

Schenk eeuw'ge vreugde, eeuwig licht,
de vreugde van Uw aangezicht
aan allen die de dood reeds bracht
naar 't Vaderhuis, waar Gij ons wacht.

12. Ik sta voor u in leegte en gemis

Ik sta voor u in leegte en gemis,
vreemd is uw naam, onvindbaar zijn uw wegen.
Gij zijt mijn God, sinds mensenheugenis,
dood is mijn lot, hebt Gij een and're zegen?
Zijt Gij de God, bij wie mijn toekomst is?
Heer, ik geloof, waarom staat Gij mij tegen.

Mijn dagen zijn door twijfel overmand,
Ik ben gevangen in mijn onvermogen.
Hebt Gij mijn naam geschreven in uw hand,
zult Gij mij bergen in uw mededogen?
Mag ik nog levend wonen in uw land,
mag ik nog eenmaal zien met nieuwe ogen?

Spreek Gij het woord dat mij vertroosting geeft,
dat mij bevrijdt en opneemt in uw vrede.
Open die wereld die geen einde heeft,
wil alle liefde aan uw zoon besteden.
Wees Gij vandaag mijn brood, zowaar Gij leeft.
Gij zijt toch zelf de ziel van mijn gebeden.

13. Een mens te zijn op aarde

Een mens te zijn op aarde
is eens voorgoed geboren zijn,
is levenslang geboortepijn.
Een mens te zijn op aarde
is leven van de wind.

De bomen hebben wortels,
de bomen mogen stevig staan,
maar mensen moeten verder gaan.
De bomen hebben wortels
maar mensen gaan voorbij.

Een mens te zijn op aarde
is pijnlijk begenadigd zijn
en zoeken, nooit verzadigd zijn,
is rusten in de aarde,
als alles is volbracht.

Hoe zullen wij volbrengen
wat door de eeuwen duren moet,
een mens te zijn, die sterven moet?
Wij branden van verlangen,
tot alles is voltooid.

14. Licht dat ons aanstoot

Licht dat ons aanstoot in de morgen,
voortijdig licht waarin wij staan
koud, één voor één, en ongeborgen,
licht, overdek mij, vuur mij aan.
Dat ik niet uitval, dat wij allen
zo zwaar en droevig als wij zijn,
niet uit elkaars genade vallen
en doelloos en onvindbaar zijn.

Licht van mijn stad, de stedehouder,
aanhoudend licht dat overwint.
Vaderlijk licht, steevaste schouder,
draag mij, ik ben jouw kijkend kind.
Licht, kind in mij, kijk uit mijn ogen
of ergens al de wereld daagt
waar mensen waardig leven mogen
en elk zijn naam in vrede draagt.

Alles zal zwichten en verwaaien
wat op het licht niet is geijkt.
Taal zal alleen verwoesting zaaien
en van ons doen geen daad beklijft.
Veelstemmig licht om aan te horen
zolang ons hart nog slagen geeft.
Liefste der mensen, eerstgeboren,
Licht, laatste woord van Hem die leeft.

15. Blijf mij nabij

Blijf mij nabij wanneer het avond is,
wanneer het licht vergaat in duisternis;
wanneer geen mens mijn hulpeloosheid ziet,
bid ik tot U, o Heer, verlaat mij niet.

Reik mij uw hand en spreek uw reddend woord,
wijs mij de weg en leid mij veilig voort,
blijf mij nabij in vreugde en verdriet,
ik heb u lief, o Heer, verlaat mij niet.

Wanneer Uw licht mij voorgaat in de nacht,
wanneer ik hoor dat U mij thuis verwacht,
dan weet ik, Heer, dat U mijn zwakheid ziet,
dan zeg ik dank, want U verlaat mij niet.

16. Wie ons zijn voorgegaan

Wie ons zijn voorgegaan ten teken van bevrijding,
herleven in Gods wijding en zien ons hoopvol aan.

Verdriet en achterdocht zijn van hen afgenomen,
nu zij zijn thuisgekomen als pelgrims op hun tocht.

Wie ons zijn voorgegaan, zij hebben land betreden
voor eeuwigheid en vrede en zien ons troostend aan.

God, die van elk de naam voor eeuwig hebt geschreven,
laat in uw blijdschap leven, wie ons zijn voorgegaan.

17. Licht, verlaat ons niet

Licht, verlaat ons niet, nu de avond is gekomen
voor de nacht, die vol van dromen visioenen ziet.
In het donker groeit het licht.

Licht, groei in de nacht en wil ons voor kwaad behoeden
in genade, ons ten goede met uw levenskracht.
In het donker wordt het licht.

Licht, dat ons geneest in de schemer van het scheiden,
blijf gerechtigheid verspreiden voor wie liefde leest.
In het donker glanst het licht.

Licht gezegend vuur, in de naam van God de Vader
komt de Zoon des mensen nader in het zwartste uur.
Door de Geest zien wij het licht.

18. De dood is ons te machtig

**De dood is ons te machtig, Heer, maak Gij ons krachtig,
om het leven door te gaan.**

Heer wij weten niet waarom uw dienaar nu reeds sterven moet.
Wellicht krijgen wij nooit antwoord, kom ons troostend tegemoet.

De dood ...

Heer, wij kunnen niet begrijpen en de droefheid grijpt ons aan.
Maar wij blijven op U hopen, kom dan om ons bij te staan.

De dood ...

Neem zijn (haar) leven op in vrede, laat hem (haar) rust vinden bij U.
Overspoel hem (haar) met Uw zegen, geef hem (haar) eeuwig leven nu.

De dood ...

19. Die ons in 't hart geschreven staan

Die ons in 't hart geschreven staan, die onze dagen deelden
maar in de dood zijn voorgegaan, zij lieten ons de beelden
van zoet en droef herinneren, van zoeken, hopen, wachten.
Zal in de starre, koude dood hun naam nog overnachten?

Nooit wordt de droefheid bodemloos: God houdt zijn handen open
en heel ons leven, doods en broos, draagt Hij door vrees en hopen.
Herinnert Hij zich niet hun naam als wachters op de morgen?
Die in de nacht zijn voorgegaan, zijn in hun trouw geborgen.

De naam waarmee zij zijn genoemd, staat in Gods hand geschreven en zal door alle donker heen toch onuitwisbaar leven.
In Christus blijft die naam bewaard, naar Hem mogen zij heten, totdat de droom verkeert in zien, geloven wordt tot weten.

20. Liefelijk licht (*Blijf mij nabij*)

Liefelijk Licht, dat ons van God verhaalt,
en al mijn levensdagen heeft gestraald,
ga niet verloren nu ik sterven moet.
Vuurvlam, geleid mij met uw zachte gloed.

Liefelijk Licht, dat dag en nacht regeert,
dat onze diepste duisternis trotseert,
waak over mij, wanneer de dood mij wenkt.
Spreek mij van God, dat Hij ook mij gedenkt.

Liefelijk Licht, brand als een stille wacht,
want in uw stralen vind ik nog de kracht.
Doof dan niet uit, maar wees mijn laatste licht,
glans van Gods onomwonden aangezicht!

21. Mogen de engelen, boden van licht

Mogen de engelen, boden van licht,
jou naar het land van de levensboom leiden;
mogen de martelaren, getuigen van hoop,
jou vergezellen op weg naar de stad van de vrede;
moge het engelenkoor jou een welkom bereiden
en moge jij met Lazarus, ooit arm en berooid,
rust vinden en vreugde in het rijk van de Heer.

22. In paradisum

In paradisum deducant te Angeli:
in tuo adventu suscipiant te Martyres,
et perducant te in civitatem sanctam Ierusalem.
Chorus Angelorum te suscipiat,
et cum Lazaro, quondam paupere,
aeternam habeas requiem.

*Ten paradijze geleiden u de engelen.
Dat bij uw aankomst u begroeten mogen de martelaren.
Zij geleiden u tot in de hemelse stad Jeruzalem.
Moge het koor der engelen u met vreugde ontvangen.
En als Lazarus, de arme van weleer,
zult gij voor eeuwig in het land van vrede zijn.*